

28. nov. 1973

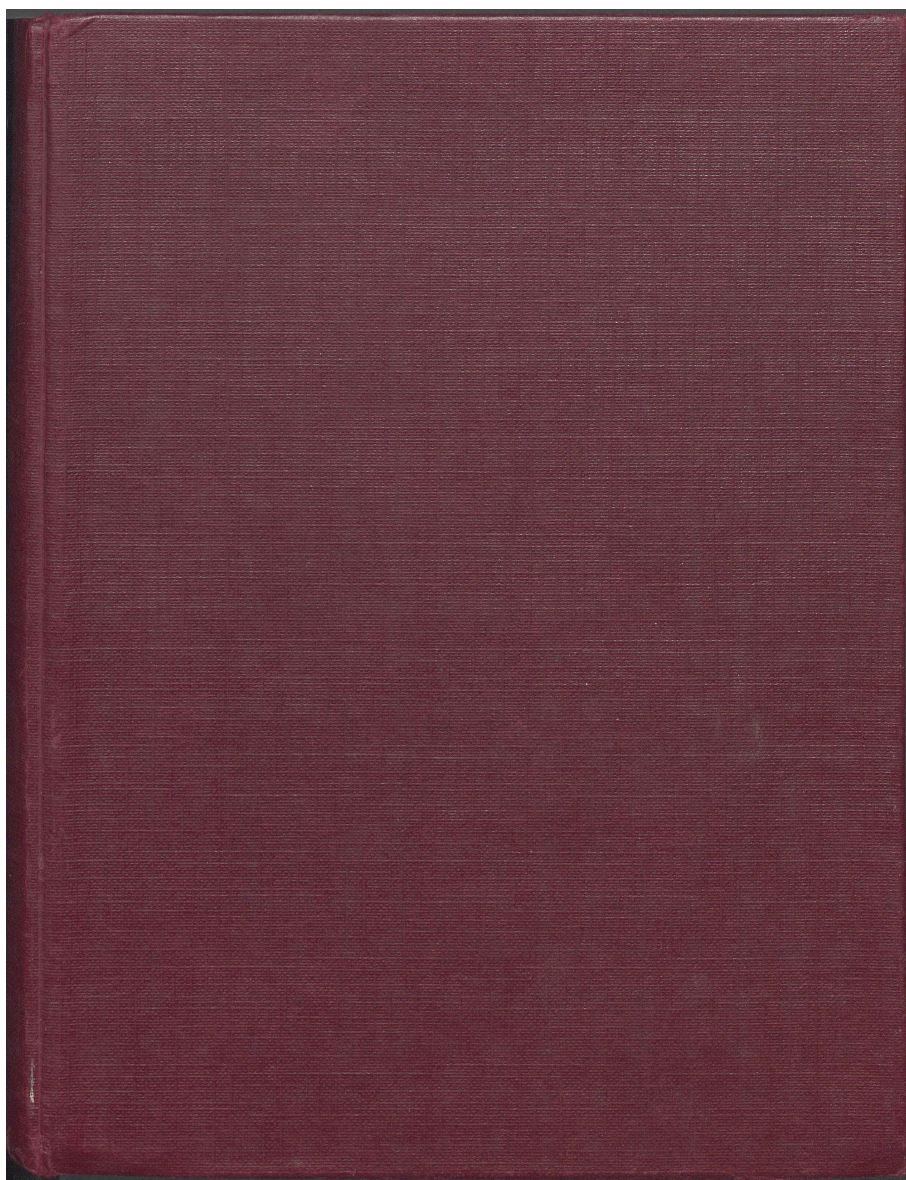
FAKTA

Dato:
28. nov. 1973

Sidetæl:
Notes 73-74 bd 6 s. 4-9

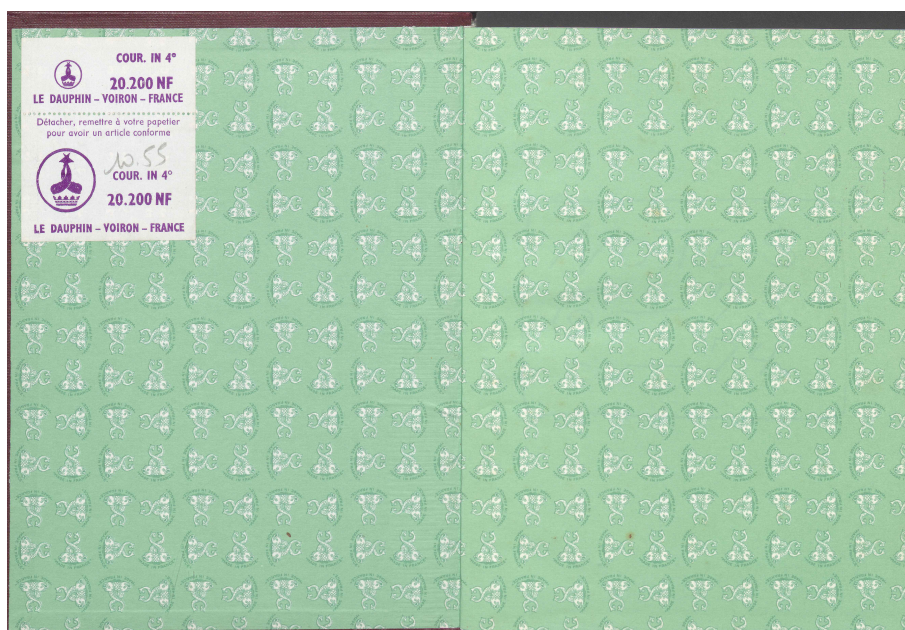
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

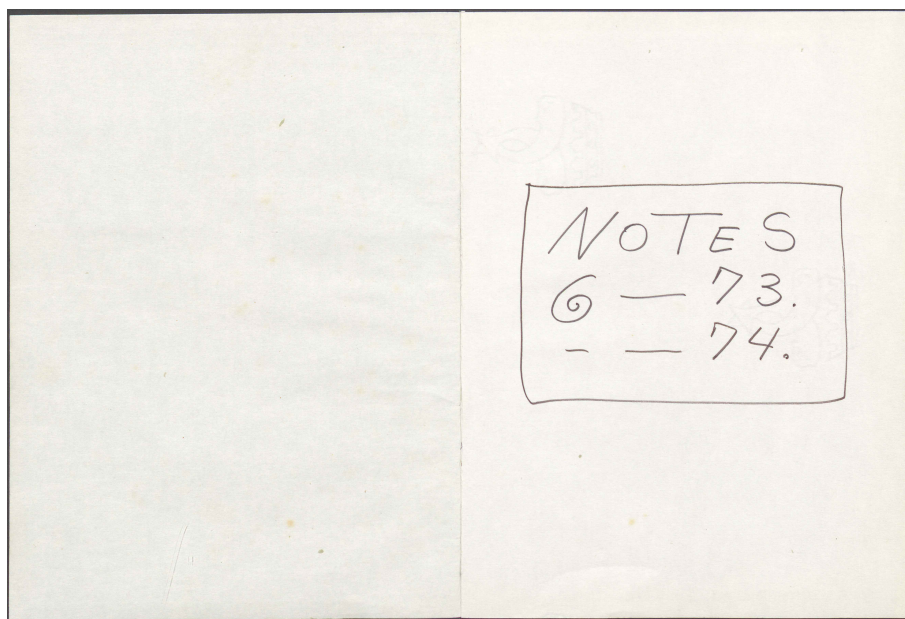
NY CARLSBERGFONDET

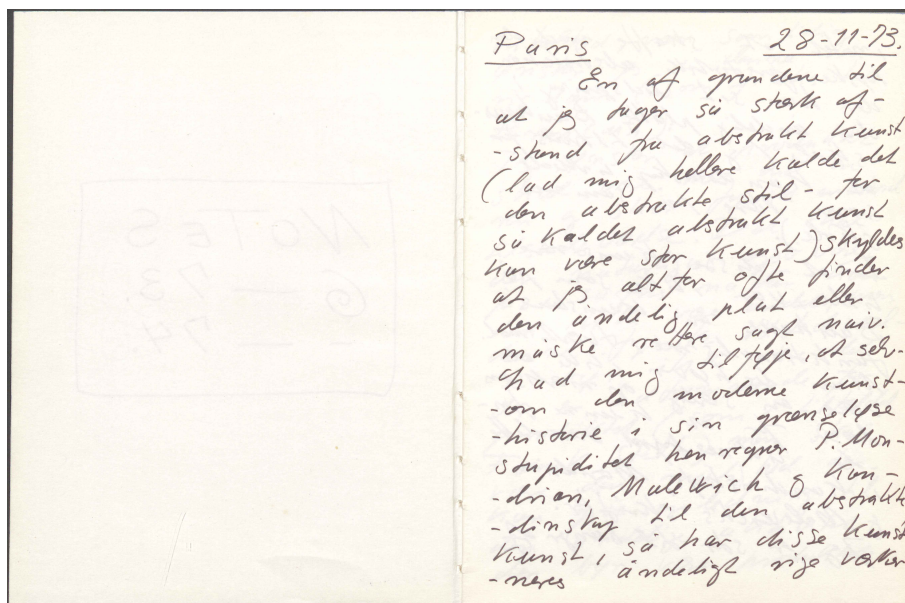

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

i m t l at skaffe med den
typiske for det hele abstraktion
der har sit udspring i
den uendelig platte Bauhaus-
skole (og det ligger for
at Kunsthøjskolen vil være
som bare vi som i
skole).

Det disse kunstnere
ville, var ikke som i
Bauhaus en kunstens
funktionalisme, hvorimod.
Man behøver ikke at
være en særlig opmærksom
lærer for at kunne fin-
de vidnesbyrd om dette
i Kandinskij's, Mondrian
& Malevich's skrifter.
Jeg er selv lidt hængt af

en helhed, men som lidt
ønsker på i den nye
rig dom (som f. eks. hos
Branconi).

Jeg ønsker at produktet
skal være mere end en
ren og skær fjernskole
tilskede værelse. Det skal
den nødvendigt også være,
for i så gængs en tid kan
den ikke være andet, men
den nye fjernskole vil
-se bør ikke være det
der er udtømmende for
produktet (som i tilfældet
Franki Stella) men skal
være den mulighed der
kan give anledning til
den uendelige aktivitet
der bør være produktets

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

beretningelse.
Det er mig ligesom når jeg
hæver et man må tænke
-ne se hvad der sker,
man ans betydeligelse
med produktet der ikke
op høre hermed, der end
være noget mere "bug ved".
Det må være produkt-
-tots og give et inde-
-holde, som end ikke åben-
-lyst (hvad der er en u-
-målighed) der der har
været årsagen til det
og stien, for det lyder på
Der er for eksempel på
Marcel Duchamp pem-
-for Matisse, den sidste
er kunsten, og det skal
ind og med magt fuld,
åben lyft, den første a- bølge
og ånd, som end ganske enkelt,
som mål.
Det er vel derfor på i den
sidste irrelevante a- vægel
tilbage for multimedialitet
det (og især med den kon-
-ventionelle maleriske kassered
på, med min vilje, er
besiddelse af) går uden om
funktion og alene a- sanseløse,
78 har imidlertid imod det
sandseløse, man sætter det
hvad om noget højere, man
i forliden da kunsten
ikke var en punkt og
åndelig funktions lys som
nu udsprang den altid
(her i Europa især i mid-

-del alderen) af en indelig
forke.
For mig personligt er det
ikke længere tilstrækkeligt
at præsentere udgaven som
i en skildring sensual fornyelse,
og lade ved selve produkt-
-hensikten - på intet
-sær mig ikke for at
skabe.

Jeg ønsker at præsentere
skal opstå som en gruppe
af kunsten, repræsentant
selv som kan. Derfor er
på ikke på den anden
-ven af maleriets (ud-
denne tid for sig) (ud-
-sprængt overvejende af
vorn morale hensyn) f.eks.
som gruppen og bladet

Support-Surface for sig selv. Det
det kan ikke blive en
-del end en del af gruppen
af hvad der er sagt for
af flere generationer siden.
Følgelig for den gruppe
er det på også at de
vender tilbage til Cezanne
hvis problematik er ud-
-kommet og til Matisse som
hvad en hver grundig ana-
-lyse til især var en
Gauguin maler for hvem
myndighed var kunstens
mål. Måske i be-
-ring af at Support-
Surface gruppens medlemmer
erkende sig for at være
marxister.
Hvordan var man dannet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lil en kunst der bærer
af sig er et mindeligt af sig
for den indledige tanken.
Det er et meget vanskeligt
arbejde, der kræver
at man går sig til at
hvad man tænker sig hvor
hvidt bare disse tanker er.
Det kan ikke være i
procentvis form man
mår den prøvelse af
tanke, man ved at tanke
kan, af sig selv, stærkt
den er vel og form og det
dåner sin form og det
vil den gøre sig den
ikke kan bestå af et
fløjt artistisk indfald
men er resultat af med-
ne overvejelser.
70 kan i føre en kom-
-pet for at kunne be-
mig for denne af kongen
af formen. Jeg er altid be-
-gymet ud fra formen-ud-
-seendet - i hvidt om at
nu til en tanke. Man det
er ikke vejen for formen
bliver du et døj andet
end form og udseende.
Det er det de fleste mi-
-lids kunne skære i hvidt kon-
-klare, i deres fortrivede
her de af kunne klare
den med en masse pseudo-
-videnskabelige af hvidt
nåv filosofien, de glæder,
eller de kan eller til
ikke gå den besværlige
vej som består i at tænke
selv. Det er den eneste

vej, og den fik som regel
i ikke ret kunst, den fik
meget spændende til den
personlige succés som
for des værre er de fleste
mit levende kunstners
eneste ambition.

Paris

30-11-73

~~Ja~~ Jaften er
jeg bekræftet af den store
Kunsttrothed. Når jeg er
i det humør synes jeg
i ikke der findes noget
mere lige gyldigt og overflø-
digt end at bestrænge
sig mod Kunst.

Man synes det er en um-

-deltig Livvæelse man har
trykket op omkring den
interesse.

Selvfølgelig går den store
trothed over i en og man
fortsætter, end hjælp mig,
igen med friske mot -

mot. Du hvad?

Man brude hvide og pynte
at man en dag med
et kom mere til at se det
helt i sandhedens ~~skær~~
videre skærende lys -
den sandhed (Lad mig
kalde den det, Litteratør
at jeg hvarken tror på sand-
heder, end sige sandheden)
hvad kommer den. Så
mon til at bestå af?